

РЕШЕНИЕ

№ 7354

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5597** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на изпълнителния директор на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК] – инж. Ц. Б., депозирана чрез пълномощника му – старши юрисконсулт В. В., против Решение № 1292 от 20.03.2023г., постановено по АНД № 20221110215226/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 – ти състав. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № НЯСС-14 от 14.01.2022г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), на основание чл. 200, ал. 1, т. 39 от Закона за водите е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение на чл. 190а, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ).

Касаторът твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон и необоснованост, по съображения изложени в жалбата; сочи, че СРС неправилно е приел, че при ангажиране на наказателната отговорност са спазени сроковете по чл.34 от ЗАНН; районният съд не е съобразил твърдението, че липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено

нарушението. Поради изложените съображения моли съда да отмени обжалваното решение, както и НП.

Ответникът по жалбата – председателят на ДАМТН, чрез процесуалния си представител, е депозирал писмено становище по касационната жалба, в което застъпва тезата за нейната неоснователност. Излага подробни съображения за обосноваване и законосъобразност на въззивното решение. Счита, че са спазени процесуалните изисквания при констатирането и санкционирането на административното нарушение, посредством ангажирането на обективната отговорност на Държавното предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ с наказателното постановление предмет на съдебен контрол. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационното производство. Алтернативно моли при уважаване на жалбата на касатора – възнаграждението на процесуалния му представител да бъде определено в минималния размер.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция страните не се явяват и не се представляват.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XI касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени източници – показанията на актосъставителя свид.Н. В. И. и приобщените, на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 19.05.2021г. е извършена проверка от служители на ДАМТН на язовир „Г.“, находящ се в землището на [населено място], [община]. Съгласно Акт за публична държавна собственост 9896, язовирът е актуван като публична държавна собственост с предоставени права на управление, на санкционираното Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“. При извършената проверка е установено, че в ДАМТН не са представени документи от геодезическо заснемане на язовира, съдържащо данни за височината на стената, откоси, характерни котли и съоръжения.

Въз основа на тези констатации, контролните органи отразили в съставения Констативен протокол от проверката 05-01-37 от 20.05.2021г., че собственикът на язовира не е изпълнил задължителните предписания, дадени при предходна проверка на служители на ДАМТН, отразени в Констативен протокол № 05-01-25 от 23.09.2020г. В Констативния протокол от 23.09.2020г. е посочен срок за изпълнение на предписания – 30.11.2020г.

Въз основа на отразените констатации в съставения на 20.05.2021г. Констативен протокол свид. Н. В. И. е съставила Акт за установяване на административно нарушение № 05 –155/19.07.2021г., в който отразила фактическите констатации от проверката и ги е квалифицирала като административно нарушение по чл. 190а, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 3 от Закона за водите – „Собствениците на язовирни стени и

съоръжения са длъжни да изпълнят предписанията по т. 3 на ал. 1.“

Административно-наказващият орган проверявайки обосноваността и законосъобразността на съставения АУАН е издал НП № НЯСС-14/14.01.2022г. предмет на съдебен контрол, с което на основание чл. 83 от ЗАНН във вр. чл. 201, ал. 12 във вр. чл. 200, ал. 1, т. 39 от Закона за водите, е наложил имуществена санкция в минималния предвиден от закона размер от 1 000 лева на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ). Препис от НП е връчен на представителя на санкционираното ЮЛ на 18.02.2022г.

Към преписката са приложени писмени доказателства - Констативните протоколи от 20.05.2021г. и 23.09.2020 г., АУАН и НП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват отменително основание по отношение на наказателното постановление, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП съдържат всички законови реквизити, издадени са в сроковете по чл.34 от ЗАНН, и е осъществен състава на нарушението, за което дружеството е санкционирано, поради което законосъобразно е определена за него имуществената санкция и не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Решението е неправилно, тъй като процесното наказателно постановление е издадено при съществено процесуално нарушение, допуснато още в хода на образуването на административнонаказателното производство. Неправилно районният съд е приел, че не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, изразяващо се в съставяне на АУАН след изтичането на тримесечния срок от откриване на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя.

За да формира извод, че тримесечният срок е спазен, районният съд е приел, че нарушението е открито на 20.05.2021 г. Това заключение на съда е погрешно, тъй като се опровергава от събраните по делото доказателства. Видно от представения по делото Констативния протокол № 05-01-25 от 23.09.2020 г., срокът за изпълнение на задължителните предписания от страна на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ е бил 30.11.2020 г., т.е. от 01.12.2020 г. – денят следващ този, в който срока на дадените предписания е изтекъл, започва да тече тримесечния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. При извършената повторна проверка на 19.05.2021 г., проверяващите са констатирали, че собственикът на язовира не е изпълнил задължителните предписания, дадени при предходна проверка на служители на ДАМТН, отразени в Констативен протокол № 05-01-25 от 23.09.2020г. (нещо, което би трябвало да им е било известно към момента на проверката, тъй като изискуемите документи не са представени в ДАМТН след предходната проверка).

При това положение, АУАН е следвало да бъде съставен най-късно на 01.03.2021 г. В случая обаче АУАН е съставен след тази дата – на 19.07.2021г., което изначално и непоправимо е опорочило образуването административнонаказателно производство. Наказващият орган е пропуснал да установи порокът при съставянето на АУАН и вместо да прекрати административнонаказателното производство, е издал наказателно постановление. Тъй като въззивната инстанция също не е констатирала наличието на

порок при образуването на административнонаказателното производство и е приела, че срокът по чл.34, ал.1, изр. второ от ЗАНН е спазен, решението на районния съд се явява неправилно и следва да бъде отменено, както и потвърденото от него наказателното постановление, тъй като изтичането на давностния срок по чл.34, ал.1, изр. второ ЗАНН, погасява възможността за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Воден от горното и на основание чл. 63 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал.2 и чл. 222, ал.1 от АПК, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1292 от 20.03.2023г., постановено по АНД № 20221110215226/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 – ти състав

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НЯСС-14 от 14.01.2022г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, на основание чл. 200, ал. 1, т. 39 от Закона за водите е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение на чл. 190а, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: